

de foreliggende Omstændigheder maatte gøre dette ønskeligt. Det er det, der tilbydes i Stedet for det Retsforhold, der for Øjeblikket foreligger. Nu siger det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at Lovforslaget er et skrækkeligt Tilbageskridt, det er noget, der er langt værre end det nu bestaaende Forhold. Men Sagen er, at det ærede Medlem sammenligner slet ikke Lovforslaget med de bestaaende Forhold, men med nogle Doktriner, som han opstiller ganske ubeføjet. Og det er paa dette Grundlag, han proklamerer, at dette er et Tilbageskridt. Nej, det, der foreligger her, er et Fremskridt fra det bestaaende, tværtimod det ærede Medlems Paastand. Det er en ren og klar Ret, der gives Kommunerne, som de ikke have for Tiden. Skal man saa tage dette Fremskridt, eller skal man med det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (N. Christensen) sige: Nej, forkast dette, og lad Tiden raade for, naar vi kunne faa noget bedre. Jeg slutter mig til Kultusministerens Anbefaling til det høje Ting, at vi tage dette Fremskridt, at vi give Kommunerne, baade Købstadkommunerne og Landkommunerne, denne Ret, som de for Tiden ikke have, og derved komme et Skridt fremad i denne Sag, som dog interesserer os alle. Jeg tror, at denne Interesse giver sig det bedste Udslag ved, at man naar et godt Skridt fremad paa Vejen, i Stedet for med det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) at sige: Nej, saa lade vi det hele ligge, det er et Tilbageskridt, det er værre end intet, og det ville vi slet ikke vide noget af. Thi det ærede Medlems Sammenligning mellem det foreliggende Forslag og de bestaaende Forhold holder absolut ikke Stik.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Københavns 5te Valgkreds citerede tidligere Udtalelser af mig fra en tidligere Forhandling om Skolebespising, og navnlig en Udtalelse i Anledning af et Ændringsforslag stillet fra moderat Side, hvorom jeg havde sagt, at det at stemme for dette Ændringsforslag betød et Mistillidsvotum til Kommunalbestyrelserne. Jeg vedkender mig fuldstændig dette Referat af min Udtalelse, og den staaer jeg fremdeles ved. Men naar det ærede Medlem saa vilde give det Udseende af, at man ved at stemme for det, der foreligger her, og som maatte siges at være endnu mere moderat end det, de moderate foreslog

den Gang, ogsaa var med til at give Kommunalbestyrelserne et Mistillidsvotum, er det at stille Sagen fuldstændig paa Hovedet. Det gør man netop ikke, tværtimod. Maa jeg have Lov til i faa Ord at minde om, hvordan Stillingen var den Gang. Der forelaa da, som jeg først berørte, da jeg forrige Gang havde Ordet, Forslag om to Ting: Dels at give Kommunalbestyrelserne Ret til at yde Tilskud til Foreninger, som havde sat sig som Opgave at give fattige Skolebørn, og dels at give Kommuner, hvor saadanne Foreninger ikke vare dannede eller ikke bleve dannede, Ret til paa egen Haand at foranstalte Skolebespising iværksat. Derefter sagde de moderate ved deres Ændringsforslag: Vi ville være med til det ene, men ikke til det andet, men saa mener jeg, at man har fuldstændig Ret til at sige, at da de stemte for dette Ændringsforslag, som altsaa maa sammenholdes med og ses i Sammenligning med det Forslag, hvortil det var stillet, saa stemte de for dette Ændringsforslag ud fra den Betragtning: Vi tør ikke give Kommunalbestyrelserne Ret til paa egen Haand at foranstalte Skolebespising, hvor der ingen private Foreninger var, og det kaldte jeg den Gang at give et Mistillidsvotum til Kommunalbestyrelserne, og det skal staa fast, at de moderate den Gang ikke have villet være med til at give Kommunalbestyrelserne denne Ret. Men saaledes staaer Sagen jo aldeles ikke nu. Det Forslag, der her foreligger, er jo ikke stillet som Ændringsforslag til et videregaaende. Her er blot Tale om at tage i to Skridt det, som man den Gang forsøgte at tage i et Skridt. Det ærede Medlem sagde, at det Forslag, der forelaa den Gang, var langt mere demokratisk. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem siger det. (Afbrydelse af *Borghjerg*) . . . Det var mere vidtgaaende, siger det ærede Medlem, ja det kan være rigtigt; men derfor behøvede det ikke at være mere demokratisk. Den Del, man nu tager deraf, kan være akkurat lige saa demokratisk. Man forsøgte den Gang at tage begge Dele, men det lod sig ikke gøre; Landstinget vilde ikke. Derfor siger den ærede Minister nu: Lad os nu prøve med den Del, som der er bedst Udsigt til at faa gennemført, og som hverken er mere eller mindre demokratisk, end det tidligere Forslag var. Thi det at give Kommunerne en vis Ret til at bevilge Bidrag til Foreningerne er akkurat lige saa demokratisk som at give dem Ret til paa egen Haand at give Bidrag